

Sygn. akt I CK 412/04

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji "W." S.A.

w W.

przeciwko J. J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2004 r.,

na skutek kasacji pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 lutego 2004 r.,

odrzuca kasację; zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2004 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W.

W kasacji pozwany J. J. zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 361 k.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 386 § 1, art. 328 § 2, art. 382, 233 k.p.c. i wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. skarżący obowiązany jest przedstawić w kasacji okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie, czyli wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo, że orzeczenie oczywiście narusza prawo lub zachodzi nieważność postępowania.

W sprawie skarżący wskazał, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, a związanych ze stosowaniem przez zakłady ubezpieczeń art. 828 k.c. oraz art. 3 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej. Przepisy te nie były wskazane jako podstawa kasacji. Tymczasem okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji mogą być tylko takie okoliczności, które Sąd Najwyższy mógłby uwzględnić przy rozpoznawaniu kasacji, a więc mieszczące się w granicach zaskarżenia kasacją oraz jej podstaw (art. 393¹¹ k.p.c., por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2003 r., III CK 120/03, nie publ. oraz z dnia 29 czerwca 2001 r., I PKN 33/01, OSNP 2003, nr 9 poz. 228).

Określony w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji należy do wymagań dotyczących tylko kasacji jako szczególnego środka odwoławczego. Wykazanie tych okoliczności umożliwia Sądowi Najwyższemu dokonanie oceny czy nie zachodzą podstawy do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 k.p.c.). Bez tych argumentów, nawiązujących wprost do treści art. 393, kasacja byłaby środkiem odwoławczym

niezpełnym, a selekcja wnoszonych kasacji, dokonywana przez Sąd Najwyższy w ramach badania wstępnego – nazbyt dowolna. Dlatego też nieprzedstawienie tych okoliczności skutkuje odrzuceniem kasacji *a limine*, a zatem bez wzywania skarżącego do usunięcia istniejącej wady kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51 oraz z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

Z tych względów, na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił kasację. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.